

i det nu foreliggende Lovforslag. Jeg troede imidlertid dengang, og troer endnu, at det har havt sin store Betydning; at hiint Lovforslag kom frem, og blev behandlet i Rigsdagen paa den Tid, da dette fandt Sted. Jeg troer, at naagtet dette Lovforslag ikke naaede at blive Lov, har det dog udøvet en ikke ringe Indflydelse paa Theatrets hele Forhold til Rigsdagen i de senere forløbne Aar. Det vil erindres, at Lovforslaget nærmest blev fremskaldt ved den i sig meget uhyggelige og vidtløftige Forhandling, som fandt Sted første Gang, da Theatrets Budget blev behandlet her i Rigsdagen. Man rettede nemlig paa Grund heraf en Opfordring til Kultusministeren om at foranledige, at et Lovforslag om Theatrets Stilling og oecønomiske Forhold kunde blive fremsat paa en følgende Rigsdag, og for at opfylde dette Forlangende nedsatte Kultusministeren i Sommeren 1851 en Commission, bestaaende af 4 Medlemmer, som afgav en meget udførlig Betænkning over Theatrets Stilling i det Hele og Forslag til de Bestemmelser, som kunde være at optage i et Lovforslag desangaaende, og det var væsentlig i Henhold til denne Betænkning, at det Lovforslag blev udarbejdet, som derefter blev forelagt Rigsdagen, og efterat være behandlet af den i Folkethinget nedsatte Comitee, blev undergivet 2den Behandling i Thinget, hvormed det standsede. Jeg troer nu, at disse Forhandlinger, der saaledes have fundet Sted, dels i Comiteen, og dels her i Thinget, have bragt det dertil, at der er kommen en langt større Simpliцитet i Behandlingen af Theatrets Anliggender paa Rigsdagen, og en meget sikrere Stilling og bestemtere Holdning i Behandlingen af flere Spørgsmaal, vedrørende Theatret; jeg skal tillade mig her at fremhæve nogle af de vigtigste.

Jeg troer saaledes, at det har været af stor Betydning, at der ikke blot i den forhen nævnte Commission, men ligeledes i den af Thinget nedsatte Comitee var fuldkommen Enstemmighed med Hensyn til Opfattelsen af Theatrets Stilling i Almindelighed, saaledes som den er angiven i Lovforslagets 1ste Paragraph, og at det blev med særdeles overveiende stor Majoritet i Thinget erkjendt, at Theatret

her i Hovedstaden maatte betragtes som en Statsanstalt, samt at det havde et, hele Nationen interesserende Formaal, og derfor havde Krav paa Understøttelse fra Statens Side, men tillige maatte staae under Tilsyn af Staten. Jeg troer ligeledes, det har været af megen Betydning, at det blev, næsten med Enstemmighed, erkjendt, at der var en særdeles stor Opfordring til at søge at tilveiebringe en Reduction i de faste Gagebeløb ved Theatret, og at dette navnlig maatte skee paa en saadan Maade, at der, naar Gager bleve ledige, ikke maatte disponeres over det fulde Beløb. Endvidere troer jeg, at det var af Bigtighed, at det blev erkjendt, at med Hensyn til de mange forffjelligartede Udgifter, som et Theater kan foranledige, maatte det være ønskeligt, baade for Theatret og Rigsdagen, at disse saavidt muligt samledes i et almindeligt Beløb med en vis større Raadighed over Anvendelsen deraf, og at der maatte have et omtrentligt Beløb, der skulde betragtes som Statens Tilskud til Theatret, i hvilken Henseende det fremgik som en almindelig Anskuelse, at dette Beløb maatte bevæge sig imellem 40,000 og 50,000 Rigsdaler, men ikke latteligt overstige 50,000 Rd. Disse Hovedpunkter kom saaledes under Forhandling, og der viste sig saamegen Enstemmighed derom, at man virkelig kan sige i saa Henseende at have vundet et fast Grundlag, og jeg troer ogsaa, at naar man vil sammenligne Theatrets Budgetforhandlinger her i Salen i de paafølgende Aar med den første, vil man finde en ganske overordentlig Forffjæl. Der var nu nedlagt Grundsaetninger, som Rigsdagen i de paafølgende Møder har fulgt, og som, tildeels idetmindste, ogsaa Theatrets Overbestyrelse har fulgt og efter min Mening bør følge, for at netop Forhandlingerne angaaende disse Gjenstande her i Rigsdagen kunne lattes saameget som muligt. Men naar dette var Tilfældet med Hensyn til flere og væsentlige Punkter, saa kan det dog ikke oversees, at der ogsaa var andre meget væsentlige Punkter, som kom frem under hiin Forhandling, med Hensyn til hvilke det ingenlunde kan siges, at der tilveiebragtes nogen saadan Enstemmighed, og om hvilke det med den største Sikkerhed kan siges, at Meningerne